

(*Tanulni kell*) Nemcsak a fák „kimondhatatlan tetteit” (*Fák*): Nemes Nagy Ágnes is tanulni, tanulnunk kell. Kell, mert lehet. Protestáns konoksággal óvott ontológiáját; esztétikumot és etikát egymásba író eszméletét; a költészet túlvilági szépségébe vetett bizalmát; a fegyelmezett kétségbeesés versnyelvi mozdulatait.

Humanizmusa nem volt, nem lehetett egyéb, mint ragaszkodás a század romjai alá temetett humánus-humanista műveltséghez. Európaiságát a megalázott Európa szavatolta. Ez kölcsönzött személyének s életművének méltóságot és tragikumot, s ezért hagyományozhat az utókorra mértéket és derűt. Amihez persze kevés volna a gondolat tisztasága: művészetre, nagy művészetre is szükség van hozzá. Nemes Nagy Ágnes mindkettőt a rendelkezésünkre bocsátja. Hiszen „bár líráját, lírai módszerét (...) új és új változatokkal módosította, az alanyiságtól a tárgyiasságig, a tárgyiasságtól a prózaversek személytelenítéséig, szüntelenül létre tudta hozni szavainak azt a kivételes egyediségét, amely nélkül, módszer ide vagy oda — Babits is erre esküszik —, nincs jelentékeny költészet” (Lengyel Balázs).

(*Summa*) Beszélő név a Nemes Nagy Ágnesé.

VAJDA GERGELY
BALÁZS

Zsinórpádlás

*Tökéletes látszatkeltéssel próbálkozunk
fölöttünk a zsinórpádláson
a sikoltások kiszúrnák a homokzsákokat*

*miféle sivatag lesz itt ha maguk is lezuhannak
miféle sivatagban csikorognak összetört kiáltások a fogak alatt
miféle sivatag lesz itt lent ha egymás elé állunk*

*két feketeséggel telt csésze
két köralakú fénytányéron*

*négy kiszáradt tenyér remeg
talán valaki lapoz végre
és fejünkben áttologatják a bútorokat*